

РЕШЕНИЕ

№ 3108

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2196** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 05.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9-ти състав по НАХД № 15320/2018г. е потвърдено Наказателно постановление № F-278044/04.04.2017г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП – С., с което на основание чл.185, ал.2 от Закона за данък върху добавена стойност /ЗДДС/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 хиляди за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Решението е обжалвано от санкционираното дружество като с доводи за неправилно приложение на закона и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила се моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него наказателно постановление /НП/. Оспорва се компетентността на АНО, твърди се нарушение на чл.34, ал.3 ЗАНН, НП било връчено след година и половина след издаването му. В съдебно заседание изложеното в касационната жалба и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.Танков.

Ответникът по касационната жалба не се представлява в съдебно заседание. В писмени бележки оспорва основателността на касационната жалба. Претендира

присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си въззивната инстанция е приела за установена следната фактическа обстановка:

След извършена проверка на 20.10.2016г. в 16,42 часа в търговски обект – магазин, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството касатор, е установено от разпечатаната касова наличност от монтираното в обекта и въведено в експлоатация ФУ модел D. eXpert 01 KL е в размер 368,61 лева. Установено при проверката е, че касовата наличност в търговския обект е в размер на 1143,64 лева. Съгласно изготвен опис на парите във ФУ притежаващо функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми е отразено, че служебно въведената в него сума е в размер на 100 лева като липсвали служебно изведени суми. Установената промяна от 775,03 лева представлявала въвеждане на пари в каса без да се отразят във ФУ.

По делото е приета като доказателство стокова разписка от 12.10.2016г. за сумата от 775,72 лева за закупени стоки на тази стойност от [фирма] и продавач санкционираното дружество. Според показанията на свидетеля С. И. С. – служител на дружеството, съществувала практика, при която в касата се въвеждат пари от „едри“ клиенти, които не се въвеждат във ФУ.

При тези фактически установявания решаващият съд е достигнал до извод за законосъобразност на НП и правилното му подвеждане под санкционната разпоредба на чл.185, ал.2 ЗДДС, тъй като неотразяването на суми от дневния оборот в паметта на ФУ представлява неотразяване на приходи.

Решението е правилно.

Безпротиворечиво от доказателствата по делото е установено, че на посочените в АУАН и НП дата и място, при извършена проверка, е установена касова наличност в размер на 368,61 лева, а фактическа наличност в размер на 1143,64 лева, т.е. положителна разлика в размер на 775,03 лева /при отчитане на служебно въведени 100 лева/, които парични средства не са регистрирани във фискалното устройство посредством операцията „служебно въведена“ сума, с което е осъществено нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Чл.185, ал.1 ЗДДС предвижда, че на лице, което не издаде документ по чл.118, ал.1 /фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв. Според ал.2 на с.р. извън случаите по ал.1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл.118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000

лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Според изр.2-ро на посочената разпоредба, когато нарушението не води до неотрязване на приходи, се налагат санкциите по ал.1.

Приетото по делото и обсъдено от съда доказателство - стокова разписка от 12.10.2016г. за сумата от 775,72 лева, ведно с показанията на свидетеля С. сочат на извод за неотрязване на приходи, съответно за законосъобразно прилагането на санкцията по чл.185, ал.2 ЗДДС.

Неоснователно и недоказано намира касационната инстанция възражението за допуснато нарушение на чл.34, ал.3 ЗАНН – в настоящия случай АУАН е съставен на 19.10.2016г., а процесното НП е издадено на 04.04.2017г., т.е. в шестмесечния срок, предвиден в посочената разпоредба. Връчването му приблизително година и половина по-късно, не представлява действие, обуславящо извод за незаконосъобразност на санкционния акт.

Неоснователно е и възражението за липса на компетентност на АНО. По делото е приета като доказателство Заповед № ЗЦУ-1582/23.12.2015г. на изпълнителния директор на НАП, с която изрично /т.І, 1.1, б.“г“/ заместник-директорите на ТД на НАП са упълномощени да издават наказателни постановления за налагане на административни наказания за нарушения, регламентирани в чл.185 ЗДДС.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Основателна при този изход на спора е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да бъде определено в размер на 80 лева, на основание чл.27е НЗПП, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.63, ал.5 ЗАНН.

Водим от горното, Административен съд София-град, ІХ-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9-ти състав по НАХД № 15320/2018г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Националната агенция за приходите сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: